

Î N C H E I E R E

6 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Lismedfarm",

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Conrep” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Lismedfarm” cu privire la încasarea prejudiciului material,

împotriva deciziei din 12 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Lismedfarm” și menținută hotărârea din 20 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central

c o n s t a t ă :

La 7 februarie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată "Conrep" s-a adresat în instanța de judecată, cu cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Lismedfarm” solicitând încasarea sumei de 61361,30 lei cu titlu de prejudiciul material, 6000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, și 1841 lei cu titlu de cheltuieli de plata taxei de stat.

În motivarea cererii de chemare în judecată a relatat că pe parcursul anilor 2016-2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Lismedfarm” a efectuat lucrări de construcție pe terenul ce aparține reclamantului, situat în mun. Chișinău, str. Muncești, fără a avea acordul său.

Reclamantul a menționat că terenurile lor sunt învecinate și sunt despărțite de un gard construit din blocuri de piatră, însă lucrările executate de Societatea cu Răspundere Limitată "Lismedfarm" au fost efectuate în mod ilegal și cu mari încălcări de la normativele în construcții. Ca urmare a lucrărilor, Societatea cu Răspundere Limitată "Lismedfarm" a adâncit în mod ilegal drumul existent, asupra căruia este instituită servitute, cu circa un metru chiar sub fundamentul gardului lor. Astfel, gardul care era construit din blocuri de piatră s-a lăsat pe o parte și în el au apărut mai multe fisuri adânci, apărând riscul real prăbușire.

La 2 iunie 2017, a expediat o reclamație în adresa pârâtului, prin care a solicitat stoparea lucrărilor și restabilirea stratului de pământ, însă ultima nu a stopat lucrările și nici nu răspuns la scrisoare nu a dat.

Peste câteva luni, a observat că au apărut și mai multe fisuri în gard și astfel, la 28 noiembrie 2017 a expediat încă o reclamație în adresa Societății cu Răspundere Limitată "Lismedfarm" prin care a solicitat fie să le compenseze cheltuielile pentru înlocuirea gardului, fie să vină cu o propunere de soluționare a problemei, iar pentru soluționarea litigiului pe cale amiabilă, au fost de acord să înlocuiască gardul cu unul mai ieftin, însă nu au primit nici un răspuns la reclamație.

Astfel, la 1 decembrie 2017, a efectuat o expertiză care a stabilit starea tehnică a gardului capital, precum și cauza deteriorărilor depistate și care este costul de remediere a gardului.

Prin raportul de expertiză extrajudiciară nr.517 s-a constatat că, starea gardului ce delimitează terenul situat mun. Chișinău, sos. Muncești 165 și terenul situat pe șos. Muncești 167B, la momentul cercetărilor este nesatisfăcătoare, dotată cu defecte tehnice și că deteriorările depistate la construcția gardului ce delimitează terenurile sunt consecință a lucrărilor de terasament și a apelor pluviale nedirecționate corect în timpul lucrărilor de construcție pe terenul învecinat.

Reclamantul a menționat că costul lucrărilor de remediere a gardului capital, constituie suma de 56161,30 lei, iar cheltuielile pentru efectuarea expertizei constituie 5 200 lei, astfel ca suma totală a prejudiciului constituie 61 361,30 lei.

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Central din 20 iunie 2018, cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată "Conrep", a fost admisă.

S-a încasat din contul Societății cu Răspundere Limitată "Lismedfarm" în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată "Conrep" suma de 61 361,30 lei cu titlu de prejudiciul material, 1841 lei cu titlu de cheltuieli de plata taxei de stat și 3000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Pentru a hotărî astfel, instanța a ținut cont de constatările raportului de expertiză, în care s-a indicat că cauza aparițiilor fisurilor la gardul din blocuri de piatră ce delimitează terenul situat mun. Chișinău, sos. Muncești 165 și terenul situat pe șos. Muncești 167B, este executarea necorespunzătoare a lucrărilor de terasament și a apelor pluviale nedirecționate corect în timpul lucrărilor de construcție pe terenul învecinat, iar costul total de remediere a gardului constituie suma de 56161,30 lei.

La 22 iunie 2018, Societatea cu Răspundere Limitată "Lismedfarm" a declarat apel împotriva hotărârii din 20 iunie 2018 a Judecătoriai Chișinău, sediul Central, solicitând respingerea acțiunii, ca neîntemeiată.

Prin decizia din 12 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Lismedfarm" și menținută hotărârea din 20 iunie 2018 a Judecătoriai Chișinău, sediul Central.

La 28 decembrie 2018, Societatea cu Răspundere Limitată "Lismedfarm" a declarat recurs împotriva deciziei din 12 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii din 20 iunie 2018 a Judecătoriai Chișinău, sediul Central.

În motivare a indicat că soluția instanțelor ierarhic inferioare este neîntemeiată. Raportul de expertiză prezentat de reclamant nu poate fi reținut ca probă, acesta fiind doar o informație utilizată de părți în procesul de reglementare pe cale amiabilă.

La aprecierea situației de fapt instanța eronat a reținut drept temei de admitere a acțiunii constatările expuse în raportul de expertiză și că costul lucrărilor de reparație constituie suma de 56161 lei. Norma legală indicată de expert nu conține nici o prevedere care ar permite instalarea sau edificarea unor garduri cu autorizație specială.

Societatea cu Răspundere Limitată ”Conrep” a instalat un gard fără a fi necesară vreo autorizație și prin urmare, nu poate pretinde la o compensare bănească pentru remedierea gardului, deoarece acesta a instalat un nou gard.

La emiterea soluției instanța, s-a condus de concluziile expertizei extrajudiciare, însă de fapt între terenuri nu a existat nici un grad, ci doar o porțiune dintr-o construcție neautorizată, care nu poate fi remediată sau reparată, deoarece, orice construcție neautorizată trebuie demolată.

Raportul de expertiză, reținut în calitate de probă, nu corespunde rigorilor art. 148,149 din Codul de procedură civilă și art. 11, 19 din Legea cu privire la expertiza judiciară, pentru a putea servi ca mijloc de probă în susținerea acțiunii.

La 8 februarie 2019, Societatea cu Răspundere Limitată ”Lismedfarm” a mai depus recurs suplimentar. A menționat că concluziile instanței de apel precum că argumentele invocate în cererea de apel referitoare la aprecierea raportului de expertiză la examinarea în fond a cauzei civile, sunt neîntemeiate. În cadrul examinării cauzei în apel, a fost prezentat planul cadastral din 15 septembrie 2014 care confirmă că nu există nici un gard în planul cadastral, însă instanța nu i-a dat nici o apreciere.

Totodată, recurentul a invocat că reclamantul nu a fost proprietarul acestui gard și nici nu a prezentat nici un fel de acte care ar demonstra că anume lui i-ar aparține gardul sau că a avut careva cheltuieli la construcția acestuia.

Instanța de apel nu a motivat de ce Societatea cu Răspundere Limitată ”Lismedfarm” ar avea obligațiunea pentru reconstruirea gardului, dacă acesta nu este proprietatea Societății cu Răspundere Limitată „Conrep”. Aceasta nu poate invoca violarea unui drept înainte de a demonstra că are un drept de proprietate asupra gardului și astfel, nu a probat prin nimic dreptul său subiectiv, ceea ce este o condiție de bază a răspunderii civile.

Recurentul consideră că instanțele investite cu judecarea fondului, au aplicat greșit normele de drept material și au omis să se expună asupra tuturor motivelor ce țin de esența litigiului, regimul juridic al bunurilor, aprecierea unor probe și respingerea altora.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 12 decembrie 2018.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 28 decembrie 2018, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt

pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat Societatea cu Răspundere Limitată "Lismedfarm" nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată "Lismedfarm".

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari